

Ämnen till ringar. En bit rödguld och en bit vitguld.

skruvstäd och böjer dem runt en kulpuns genom att slå på guldet med en hammare.

Överblivet guld ska sågas bort, ringarna lödas ihop och den slutliga storleken fixeras i pressen. Därefter ska ringarna sågas upp för att passa stenarna. Filning och putsning återstår också.

Man kan konstatera att arbetet inte bara

handlar om att sitta och knåpa med en tång och en fil.

–Ofta har jag klämlåsar och brännmärken på fingrarna, säger Ulrika Strömberg. Dessutom är jag ständigt smutsig.

Det senare beror till stor del på slipdammet. Det är mycket oxid på guldet som måste slivas bort.

–Emellanåt är jobbet som att dra sytråd genom ett nålsöga åtta timmar i sträck. På ackord, fyller Stig Granlund i med ett skratt. För även om det är både pillrigt och smutsigt så trivs de båda två med jobbet.

Tålmod

Tålmod, god syn och formsinne är egenskaper som Stig Granlund tycker en blivande guldsmed ska ha. Dessutom praktisk begåvning och stark vilja.

–Annars ger du upp, säger han.

Det är också stor spännvidd på yrkes-

kunskaperna. Guldsmedgränisar till exempel till andra yrkesområden om vilka man bör lära sig en del. Man samarbetar med stenleverantörer, stenslipare, juvelfattare och gravörer.

Och det gäller inte bara att omsätta yrkeskunskaperna i praktiskt arbete utan också att kunna använda dem när man pratar med kunderna.

–Att lära sig till guldsmed är lite grann som att lära sig dansa balett, säger han. Det gäller att träna och träna för att få kommersiellt gångbara kunskaper. □

Utbildning till guldsmed finns på gymnasieskolans treåriga hantverksprogram i Stockholm (S:t Görans Gymnasium), Mjölby och Falköping.

–Vi använder i stort sett samma verktyg som guldsmederna gjorde på 1700-talet.

Ulrika Strömberg drar guldet genom valsen för att krympa dess omkrets.